

Fastlagsasöndagen 1 Kor 13:1-13
Västerslättskyrkan 20120219

Första Korinterbrevet 13 brukar kallas ”Kärlekens lov”. Den är kanske ett av Bibelns mest välkända bibelställen. Många läser den som en vacker poesi, en kärleksdikt och den citeras ofta i samband med bröllop.

Vårt svenska ord ”kärlek” motsvaras på grekiskan av flera ord.

I nya testamentets grekiska text finns endast två ord för kärlek

Först ordet ”Agápe” (αγάπη) som är ett grekiskt ord som betyder kärlek till eller från Gud. Sedan ordet filia (φιλία) som betyder ungefär broderlig kärlek.

Utöver dessa två återfinns två ord i grekiska som inte förekommer i Nya testamentet nämligen eros (έρως), som vi i det svenska språket lånat i ordet erotik, det har alltså med sexualitet att göra. Dessutom finns ordet storge (στοργή) som nästan uteslutande berör relationerna inom familjen. Till skillnad från ordet éros har ordet agápe ingen sexuell underton.

I Korinterbrevet 13 är det ordet ”Agápe” som används och som översatts till kärlek. Det handlar först och främst om Guds kärlek personifierad i Jesus Kristus. I honom har Gud visat sin himmelska kärlek till oss människor, som det står:

Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv.

Låt oss nu vandra genom texten och se vad som står där:

Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal.

En människa kan vara väldigt värtalig, ja till och med tala på ett sätt att människor förundrar sig, som om det vore det en ängel som talade, men saknas **Han** som är kärlek så är alltsammans värdelöst.

På Bibeln.se finns en förklaring till slutorden av versen: ekande brons, en skrällande cymbal. Deltagare i hedniska, extatiska kulter använde rytminstrument bl.a. i sina processioner.

Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting.

Det lät väl fromt att äga den profetiska gåvan eller förmågan att göra under. Det värsta är att det kan också vår själa-fiende göra. Han kommer till oss som en ulv i fårakläder. Jesus säger *Falska frälsare och falska profeter kommer att uppträda med stora tecken och under för att om möjligt bedra också de utvalda.* Matt 24:24

I ett annat sammanhang säger Jesus: *På den dagen skall många säga till mig: ’Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?’ Då skall jag säga dem som det är: ’Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!’* Matt: 7:22 ff

Det är därför både Jesus och nya testamentet i övrigt uppmanar oss att vara på sin vakt, så att man inte låter sig vilseföras. Vi uppmanas att pröva andarna.

Återigen hänger det an på om en människa äger Jesus eller inte.

Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

Det låter väl uppförande att ge bort allt vad man äger eller att gå i döden kanske för någon annan. Fast sanningen att säga så kan vi människor inte gå i döden för någon annan, det är endast Jesus som kunnat göra det.

Om alla dessa exempel kan man säga som det står i sången:
Om jag ägde allt men icke Jesus, vore livet värt att leva då?

Det finns bara en enda grund för vår tro och det är Jesus, för *Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus* 1 Kor 3:11

Den enastående ställning som Jesus har för oss människor uttrycker han i Joh 14:6 *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

Och i Apg 4:12 läser vi *Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.*”

Fortsättningen av texten är en beskrivning av hurudan Herren Jesus är.

Kärleken är tålmodig och god.

Så är det med Herren Jesus, han har tålmod med oss människor, han visade sin kärlek till människor när han vandrade här på jorden. I dagens evangelium hörde vi om Jesu omsorg om den blinde utmed vägen som ropade ”Jesus, Davids Son, förbarma dig över mig”. Jesus stannade upp och mannen blev botad av Jesus, han fick sin syn åter, liksom så många andra. Det heter att kring Jesus skedde under så att *blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud* Matt 11:5

Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i oröret men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

Åter en fantastisk bild av Herren Jesus. I ett annat sammanhang har Paulus sammanfattat detta i en annan Jesushymn: *Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.* Fil 2:6-6

Jesus visade sin kärlek till oss, när han bar alla våra fel och brister upp på det mellersta korset, hela världens tunga syndabörda, all ondska som kan finnas i oss människor. Han till och med trodde för vår skull. Det är som Einar Billing skrev i en psalm *Min tro är en flämtande gnista, din segrade än i det sista. O Herre så tro du för mig* Psalm 272:10

Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall

förgå. Ty vår kunskap är begränsad, och den profetiska gåvan är begränsad. Men när det fullkomliga kommer skall det begränsade förgå.

Paulus var medveten om att mycket i den här tillvaron skulle förändras och upphöra t ex profetian och tungotalet, men han ägde en fast tillförsikt om att Jesus ändå alltid var densamme, som det står: Jesus Kristus är densamme i dag, i går och i evighet.

När jag var barn talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga. Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.

Vilken bekännelse! Nu har vi ofta svårt att se klart precis som i en dåtida spegel som gav en otydlig spegelbild. Visst kan det vara så för oss många gånger. Men i tron på Herren Jesus får vi vandra från klarhet till klarhet. När vi ser framåt mot evigheten så kommer vi att få se Gud ansikte mot ansikte, med det åsyftas att vi ska få äga en obruten och full gemenskap med vår Herre.

Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.

Visst är det nödvändigt för oss som kristna att äga tron, liksom vårt evighetshopp. Men viktigast av allt är att äga Jesus, han som vandrat den tunga vägen för vår skull upp till Jerusalem, för att lida och dö för alla våra fel och brister

och i sin uppståndelse från de döda öppna en evig väg för oss till himmel och salighet.

Det är en tröst för oss att

Jesus är min och jag är hans
Jesus är kärleken